

"KELEIVIS"

PARANKIAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIFRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:

Amerikoje \$1.50
Kitose šalyse (užrubežiuose) .. 1.75
PUSEI METŲ:
Amerikoje 75 c.
Kitose šalyse \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais į
"KELEIVIO" redakciją arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"

LITHUANIAN WEEKLY

— published by —

J. G. GEGUŽIS & CO.

every Thursday in BOSTON, MASS.

Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Executes
all kinds of Job and Book Printing.

Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.

All Communications should be addressed:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 10

Boston, Mass., 10 Kovo March 1910 m.

Metas VI

VISOKIOS ŽINIOS

IŠ RUSIJOS.

Etnografinės vakaros.

Peterburge, sausio 4 d. bu-
vo Rusijos tautų vakaras
(dalyvavo 15 tautų). Kiek-
viena tauta turėjo tam tikrą
skrytį, pavilną (budele).
Kiekvienos tautos choras pa-
dainavo tautiškas dainas, pa-
šoko tautiškus šokių. Daly-
vavo tame vakare ir lietu-
viai. Tautiškosios dailės sky-
rių surengė A. Žmuidinavi-
čius, o choras padainavo puik-
iai „Siuntė mane motinė-
lė“, „Sėriau žirgeli“, „Mo-
tule mano“. Lietuvių pavilio-
nas buvo dailiai tautiskomis
prijuostėmis, juostomis iš-
puoštas.

Provokacija.

Kuo toliau, tuo daugiau
išsiaiškina, kaip patys polici-
jos tarnai, dažniausiai šnipai,
surengia visokius „revoliuci-
jonieriškus“ darbus, kad pa-
rodyti augštesnei vyresnybei,
jog dar revoliucionieriai ne-
išsišaukia, ir kad pasipelnę.
Štai, netoli bėgus, Azevas, bu-
damas šnipu, buvo ir revoliu-
cionierium, dabar vėl s. de-
mokratai įneša Dumon už-
klausimą ministeriui, ar jis
žino, kad sprogsi bomba
viename Peterburgo viešbu-
tyje (Caffe Central) irgi bu-
vo pačių šnipų padėta. O sau-
sio 22 d. Lagavoje teismas
parodė, kaip nuovados už-
vaizda L. V. Lagovskis pat-
sai rašo įvairius revoliucio-
nieriškus laiškus, siuntinėjo
arba teip pamezdavo įvairi-
ams žmonėms, net ginklus
ir bombas jiems pakišdavo,
ir paskui darydavo kratas,
suimdavo ir t. t. Net patsai
sau ranką persiovo, kad pa-
rodyti, buk ant jo užpuoli-
mas padaryta. Nuteistas 4
metams ir areštantų rotas.

Ginklų sandėlis.

Tiflisas. — Šuojo, miesto
pakraštį, policija rado slap-
tą ginklų sandėlį. Daromos
abelnos kratos. Daug žmo-
nių suimta.

Šaudė į policiją.

Varšava. — Tulas Lange,
nuo seniai įsiekomas polici-
jos, pradėjo šaudyti iš brau-
ningo į okoldochną ir miest-
sargius, kurie atėjo jo butan
suimti jį. Okoldochnas tapo
pavojingai sužeistas į pilvą.
Lange suimtas.

Iš bado nusinuodijo.

Maskva. — Ant Jelochovo
gatvės trys darbininkai išsi-
ėmę po bonketą nuodų ir visi
trys sykiu išgėrę krito ant žė-
mės ir pradėjo vaitodami rai-
tytis. Visi trys buvo bedarbiai
ir neturėjo ką valgyti — tas
buvo priežastis patzudydės.

Moteriškė išbuvo pririšta 7 metus.

Rostovas prie Dono. — Vie-
nuose namuose netikėtai at-
rasta jauna proto netekusi
moteriškė, kurią giminės iš-
laikė pririštą 7 metus.

IS kaimiečių už vieną sar- gybini.

Odesa. — Anuomet kai-
miečių minia užmušė sargy-
bini, kuris išsitraukęs durklą
grasino vienam kaimiečiui
mirti. Dabar patraukta į
teismą už užmušimą to sar-
gybinio 18 kaimiečių.

Pardavinėjo ginklus.

Tula. — Čia randasi didelės
ginklų dirbtuvės. Policija su-
sėkė, kad keletas turtingų
pirklių gabena ginklus ant
Kaukazo ir parduoda juos re-
voliucionieriams. Septyni jų
tapo suimti ir bus ištremti.

Raštininkų susivaižinimas.

Peterburgas. — Vidaus da-
lykų ministeris pavelyjo pro-
fesorius Kovaljevskui sušaukti
antrąjį Rusijos raštininkų
susivaižinimą Peterburge.

Šaudėsi devynias dienas.

Ekaterinoslave policija pa-
matė du nužvelgtinų vyrų ir
pradėjo vyti. Vėjamię iš-
bėgo už miesto ir pasislėpė
kasyklų šaftą. Policistai teip-
gi bandė iėti į šaftą, bet iš
tenai pradėjo šaudyti. Polici-
stai irgi pradėjo šaudyti į šaf-
tą. Šaudytasi devynias die-
nas, ant galo kasykloj švėiai
nutylo. Pasirodė, kad šau-
damies pasislėpusieji tapo
sužeisti. Policistų teipgi bu-
vo keletas sužeistų.

Prigavo valdžios banką.

Charkove su neteisėtais
dokumentais paimta iš val-
džios bankos 92 tukstančius
rublių.

Užpuolimas ant traikinio.

Netoli Ekaterinoslavo,
penki plėšikai užpuolė ant
traukinio, kuriame važiuo-
vienos fabrikos kasierius ir
vežė 11 tukstančių rublių.
Plėšikai, matyt, žinojo, kad
kasierius važiuoja, bet nežino-
jo, kad jį saugoja policija, su
kuria prisiejo susiremti gink-
lais. Susirėmė vienas poli-
cistas tapo užmuštas, o kitas
sužeistas, vienok pinigų pa-
griebti nepasiekė. Vienas
plėšikas tapo nušautas, kiti
turėjo bėgti.

Sodiečiai šeiminkauja.

Ekaterinsburgas. — Verch-
setskame paviete sodiečiai
pradėjo uoliai šeiminkauti
po dvarponių girias. Išsiųsta
kariūnė.

Studentai eksproprijatoriai.

Charkov. — Vaziavusieji
traukiniu keli jauni vaikinai,
apsitaisę studentų techni-
kų uniformose, įsiveržė į val-
diskąjį vagoną ir metė tenai
tris bombas. Valdininkas,
kuris vežė pinigų, tapo už-
muštas. Užpuolikai pasiėmė
pinigų ir pasislėpė.

Puriškievičiaus „triksas“.

Juodašimčių laikraščiai su
pasigerėjimu rašo apie nau-
ją Puriškievičiaus iškirstą stu-
ką. Mat jis nusiuntė bajorų
pirmininkui svarą karbolius
ir prikerę užrašą, jog tai
„išlaistymui bajorų buto, ku-
riame žydai buvo parengę va-
lkarą.“

Fabrikos bankrutija.

Nikolajave laivų statomie-
ji fabrikai apsiskelbė neturi-
ku mokėti skolų. Ikišiol ten
buvo tarp darbininkų didis
bruzdėjimas ir streikai.

Japonai darbuojasi.

Iš Tolyimų Rytų vėl parei-
na gąslus gandai. Anot kai-
kurių laikraščių, japonai lak-
stą po rusų pusę lėktuvais ir
šnipinėja. Rusiškieji Tolyimų
Rytų gyventojai vėl pradėjo
nerimauti.

Ir į burną prisikišė pinigų.

Peterburgas. — Sausio 29
d. tulas Andrejevas pavogė
iš savo sesers 28,000 rub. An-
drejevą policija atrado vieš-
butyje „Transval“, ant 5 Rož-
destvenskos g. Patėmijęs a-
teinant policiją, Andrejevas
šoko bėgti. Miestsargiai vy-
tis gatvė ir posivijo Suvoro-
vo gatvėje, kur vagilius no-
rėjo sėsti ant vežėjo. Ginda-
masis nuo sugriebusio jį poli-
cisto, Andrejevas pribarstė
daugybę aukso pinigų, kurių
buvo pripildtos pilnos jo kiše-
nės ir batų aulai. Nuilęs
nuo aukso surkišęs, bėgėjas
pasidavė. Prie jo rado 28,000
rub. 59 k. Aukšinių buvo va-
gilius prisigrūdęs ir į burną.

Stolypinas per daug „pir- meiviskas“.

Peterburgas, Kovo 4 d. —
Stolypinas, kaip ministerių
pirmininkas, apskelbė aplink-
rašti, kad vietinės valdžios
leistų da gyventi ant vietos
visiems žydams kurie nele-
galiskai apsigyveno da prieš
rugpjūtį 1906 metu. Dabar
yra svarstomas žydų klauši-
mas ir kol tas bus išristas,
Stolypinas leidžia žydams gy-
venti ant vietos. Bet inter-
pelacijinei dums komisijai
tokis Stolypino pasielgimas
pasirodė per daug pirmėvis-
kas ir pareikalavo, kad Sto-
lypinas dumoj paaiškintų, ko-
d-1 jis išleido tokį aplinkraš-
tį? Sulyg tos komisijos, visi
tokie žydai turi būti nevilki-
nant prašalinti arba ištremti.

Nelaimė fabrikoj.

Ekaterinoslavo. — Gelež-
nėj fabrikų iš milžiniško pe-
čiaus išsiliejo apie 19,000 pu-
dų sutipusios geležies. Su-
degė 6 darbininkai, kiti pa-
bėgo.

Užmušė šnipą.

Čenstakavas, Lenkija. —
Nežinomi žmonės septyniais
šuviais nudojo ant gatvės ka-
tik atvaziavusį čionai iš Var-
šavos valdžios šnipą Stravin-
skį. Kol pribuvo policija, už-
mušėjai pabėgo.

Šnipų organizacija.

Rusiški laikraščiai praneša,
jog visoj Mandžurijoj japonai
suorganizavo milžinišką šni-
pų organizaciją, kurios centru
esą Port Dalnij. Į centrą su-
plaukia visos žinios. Apart
japoniečių, organizacijoj da-
lyvauja daugybė kinečių, ku-
rie surenka smulkiausias ži-
nutes netik Mandžurijoj, bet
ir Rusijos pasienij. Visi ku-
nų valdžios įsakymai, visos
svetimiečių judėjimas Mand-
žurijoj, visi rusų valdžios ple-
nai Tolimose Rytuose visu-
met žinomi minėtam šnipų or-
ganizacijos centrui.

ŽINIOS IS VISUR.

Japonija kelia triukšmą.

Pekinas. — Isikišus Ky-
nams į Tibeto politiką ir nu-
metus nuo sosto buvusį lig-
siol Tibeto valdoną Dalai La-
mą, Anglija užprotestavo
prieš tokį pasikesinimą ant
silpnos tautelės; tečiaus Ky-
nai greitai laiku įvedė tenai
savo valdžią ir tuojaus vis-
kas nurimo. Bet tas nepati-
ko Japonijai ir ji pakėlė da-
bar didelį triukšmą. Kynai,
girdi, neturėjo jokios tiesos
be daleidimo kitų viešpatys-
čių užpulti ant silpnos šalies
ir panaikinus vietinę jų val-
džią įvesti savąją.

Kiekvienas moka teisti ki-
tus, bet nekuomet nepažiuri
į save. Teip ir su Japonija.
Japonija irgi tą patį padary-
tų, jeigu tik gautų progą, bet
prieš Kynus kelia protestą.

Nori apribuoti orą.

Berlynas. — Profesorius W.
Koeppen skaitė kaizeriui refe-
ratą, kuriame nurodė, kad
tautos gerovė reikalauja ap-
rubežiavimo oro. Pagal to
galvočiaus nuomonę, kiekvie-
na šalis turėtų išdirbti sau
taisyles, kurių turėtų prisi-
laikyti visi orlaivininkai.

Dabar dėl tautų gerovės

žmogus ant žemės negali be
pasporto gyventi, o ateityj,
galbut, kad ir į orą be pas-
porto negalės pasikelti. Prog-
ras į visas puses.

Triukšmas parlamente.

Brusele, Belgija. — Svrs-
tant mirusiojo karaliaus Leo-
poldo testamentą, priėjo prie
karštų diskusijų.

Socialistas Vandervelde
nurodė, kad karalius Leopold-
as apgaudinėjo ministerius,
nes sutvėrė akcijinę kompa-
niją, kuriai užrašė visą turtą,
surinktą iš žmonių skriaudų.

Mašinistų streikas Francu- zijoje.

Paryžius. — Valdžiojo
geležinkelio mašinistai nuta-
rė streikuoti, jeigu valdžia
nepakeltų užmokesčio už
darbą. Tautiškas geležkelie-
čių susivienijimas prižadėjo
paremti mašinistus visuoti-
nuoj streiku, jeigu būtų rei-
kalas.

Triukšmingas streikas.

Paryžius. — Netoli Point-a
— Pitre sustreikavo darbinin-
kai, dirbantieji prie cukrinių
nendrių. Streikas yra teip
triukšmingas, kad Les Mi-
neurs cukrinė fabrika tapo
visiškai sunaikinta. Išsiųsta
kariūnė.

Vezuvius veržiasi — žmonės bėga.

Neapolis, Italija. — Iš vul-
kano Vezuvijaus pradėjo
veržtis lava su pelenais ir
liepsnomis. Aplinkiniai gy-
ventojai palieka namus ir bė-
ga, kur kas gali. Spėjama,
kad vulkano išsiveržimą pa-
gimdė besartinanti prie žė-
mės Halley'o kometa.

Ant jurių ir sausžemio ap-
linkui nuolat burs pelenai.
Liepsna iš vulkano matosi už
100 mylių. Laivai apleidžia
uostus išveždami tukstančius
žmonių. Geležinkeliais trau-
kiniai perpildyti žmonėmis
eina dieną ir naktį.

IS AMERIKOS.

Del streiko akcijos puola.

New York, kovo 5 d. —
Apskelbimas visuotino strei-
ko Philadelphiaj pagimdė
ant finansiško lauko paniką.
New York ant Wall gatvės
šiandien iš ryto akcijos par-
davinėjosi gerai, bet po pie-
tu jos greitai pradėjo pulti.
Bankų įplaukos sumažėjo ant
\$9,000,000, o nuostolių buvo
\$10,000,000.

10 žmonių užmušta, 17 su- žeista.

Roby, Ind., kovo 8 d. —
„American Maize Products
Co.“ dirbtuvėj atsitiko eks-
plozija. Apie 10 žmonių tapo
užmušta ir 17 sužeista, iš ku-
rių daug turės mirti.

Katinas pyksta už gimnas- tiką.

New York. — Tulas M.
Morrison, 14 metų amžiaus,
norėjo priversti savo katiną
daryti gimnastiką. Katinas
išvestas iš kantrybės šoko
ant mažojo Morrisono ir bai-
siais jį apdraskė. Motina no-
rėjo sunų apginti, bet kati-
nas ir ant jos šoko. Abudu
nuvežta į ligonbutį.

20 žmonių iššoko per langą

Newark, N. J. — 20 žmo-
nių iššoko per langą ant pa-
tiesių tinklų, kada užsidedę
trijų gyvenimų namas. Visi
šoko nuo trečių lubų, nes
apačioj degė jau visas namas.

Reikalauja išaiškinimo.

Washington, D. C. — Ven-
grijos pasiuntinis iškėlė nuo
savo valdžios kongresui rei-
kalavimą, kad tas ištirtų ir
paaikšintų, kodėl laike Beth-
lehem streiko buvo nušautas
Vengrijos pavaldinis Szam-
bo?

Platins susipratimą tarp italų.

Indianapolis, Ind. — An-
gliakasių unijos pildantysis
komitetas nusprendė leisti
laikraštį italų kalboje ir pla-
tinti jį tarpe italų darbininkų,
kad supažindint juos su dar-
bininkų reikalais.

Parako eksplozija.

Juean, Alaska. — Para-
ko sandelyj eksplozdavo pa-
rakas ir 23 žmonės liko iš-
mesti į padanges. Apart pra-
žuvusių yra daug ir sužeistų.

Laivyno padidinimas.

Washington, D. C. — Lai-
vyno komitetas, peržiūrėjęs
dalykų stovį ant jurių, pataria
padidinti Suvienytų Valstijų
laivyną. To reikalauja jau ir
prezidentas Taftas.

Agituoją prieš uniją.

Aberdeen, S. D. — Vieti-
niai fabrikantai pradėjo pri-
kalbinėti savo darbininkus
atsisakyti nuo unijos; vaikš-
čioja su popieromis ir reika-
lauja, kad darbininkas atsi-
sakydamas pasirašytų. Su-
prantamas dalykas, kad atsi-
sakyti darbininkui labai ne-
smagu ir daugelis pasirašo.
Unija pakėlė už tai didelį
protestą.

150,000 darbininkų strei- kuoja.

Philadelphia, Pa. Kadan-
gi strytkarių kompanija at-
metė visus savo darbininkų
reikalavimus, tai dėl užuo-
jautos sustreikavo ir kitų u-
nių darbininkai. Iš viso strei-
kuoja 150,000 darbininkų.

Caruso po policijos priedan- ga.

New York, Kovo 8 d. —
Visam pasaulyj pagarsėjęs
italų dainininkas Enrico Ca-
ruso, dainavo Brooklyn Mu-
zikos Akademijoj po didele
policijos priedanga. Kapito-
nas Grosbeck su 15 policistų
stovėjo prieangy. Šeši raiti
policistai saugojo akademiją
išlauko. Apie 12 slaptosios
policijos agentų buvo išsida-
linę viduje ir vis tai dėl ap-
saugojimo vieno Caruso, ku-
ris bijojo, kad jojo tautiečiai
„juodrankiai“ nepasikesintų
ant jo ypatos.

Pakėlė darbininkams algas.

Reading, Pa. — Vietinė Tra-
ction Co. pakėlė savo darbi-
ninkams užmokesčių, pasta-
riems to nereikalaujant. Ku-
rie gaudavo po 18 centų į va-
landą, dabar gaus po 20c; ku-
rie gaudavo po 20 c. dabar
gaus po 25 c.

Pasikėsėnimas ant spaudos laisvės.

New Castle, Pa. — C. Mc.
Keever, narys redakcinio
komiteto prie laikraščio
„Free Press“ ir A. Stierton.
„Solidarity“ redaktorius ta-
po suimti su visais minėtų
laikraščių komitetais už pa-
peikimą strytkarių kompani-
jos.

Socialistai ir leidėjai keti-
na laikytis prieš tokį despo-
tiską valdžios pasielgimą ir
protestuoti už sumindžiojimą
spaudos laisvės. Suėmimas
redaktorių paremta ant to,
kad apsunkint streiką, nes tai
buvo vienatiniai laikraščiai,
kurie perstatydavo Philadel-
phijos padėjimą tokioj švie-
soj, kokioj jis ištikrųjų yra.
Kompanija nuo seniai galan-
dantis ant tų laikraščių ir
galų gale, su valdžios pagel-
ba, laikraščiai likos sustaby-
ti.

Anarchija Argentinoj.

Buenos Aires. — Ištvirkusi
valdžia įsiveržė į socialistų
laikraščio „La Vanguardia“
redakciją, išvaikė darbininkus
ir užpėčėtyjo duris. „La Pro-
testa“ redakcija teipgi tapo
sunaikinta; raidės išbarsty-
tos. Irankiai sulaužyti. kny-
gos sudegintos, o darbininkai
suimti. Visur viešpatauja a-
narchija. Apie 200 žmonių iš-
tremta. Kąlejimai gruste
prigrusti, o visos darbininkų
istaigos ir unijos uždarytos.
Valdžia pradėjo teip duktį
už pasikesinimą ant policijos
viršininko.

Streikieriai nutylo.

So. Bethlehem, Pa. — Plie-
no dirbtuvių darbininkų strei-
kas nutylo. Fabrikose, kurių
darbininkai išėjo ant streiko,
viešpatauja grabinė tyla. Iš

8,000 darbininkų pereitų są- vaitėj prie darbo atėjo tik ke- liasdešimtis žmonių.

Sniegynas prislėgė 100 žmonių.

Vancouver, Canada, kovo
5 d. — Iš Ravestocke prane-
ša, kad nuo kalno nuslinko
sniegynas ir prislėgė dalį kai-
mo, kuris randasi tarp didelių
kalnų. Spėjama, kad žmonių
pražuvo ne mažiau, kaip šim-
tas.

Taftas turi sutauktyt kompa- niją su darbininkais.

Philadelphia, Pa., kovo 8
d. — Generališkas streikas
Philadelphijoj, turbūt, apims
visą šalį. Amerikos Darbo
Sąjungos viršininkai, kaip
laikraščiai skelbia, stengiasi
suorganizuoti strytkarių strei-
ką Pittsburg, Clevelande,
Omehoj ir San Franciscoj,
kad priversti tuomi preziden-
tą Taftą sutauktyt kompaniją
su darbininkais. Nežmoniški
policijos pasielgimai su strei-
kuojančiais philadelphiečiais
sujudino visos šalies darbi-
ninkus ir streikas gali kilti
visoj šalyj teip greitai, kaip
tik viršininkai ant to sutiks.

Apiplėšė savo motiną.

New York. — Tulas J.
Greenberg 29 metų amžiaus,
užpuolė su revolveriu ant sa-
vo motinos, nutraukė jai nuo
pirštų vieną šliubinį ir 4 dei-
mantinius žiedus, iš viso ant
\$900 vertės. Motina apalpo,
o piktadaris su žiedais pabė-
go.

Sudegė garlaivis.

Portland, Me. — Maine
Steamship kompanijos gar-
laivis „Manhattan“ visiškai
sudegė netoli nuo čia 7 kovo.
Nuostoliai siekia \$250,000.
Kapitonas ir keletas jurei-
vių nenorėjo laivo apleisti,
nors grėsė neišvengtina mir-
tis; beabejojės. butų sudegę,
jeigu varu jų nebutų nuėmę.
Vienas jurininkas žuvo.

Kariūnė stovi pasirengu- si.

Willington, Del., kovo 7
d. — Fort Dupont tvirtovėj
kariūnė stovi pasirengusi
ir laukia tik prisakyimo, ka-
da važiuot į Philadelphia
mąsinti streiką. Traukinis
stovi prie tvirtovės gatvės
prikurintas, kaip tik imti ka-
riūnėnų ir važiuot.

Prapuolė traukinis.

Pasikalbėjimas
vaikio su Tėvu.

— Sustok, Maikiuk! aš noriu paklausti, kokių būdu tu teip praprotėjai.

— Mielai paaiškinsiu, tik dum neleisk! mano pusę.

— Ar tau nepatinka?

— Na, o aš tau ant galvos vandenį liesiu. Ar tau patiks?

— Tabakas — tai ne vandenio: nuo jo nesušlapsi.

— Vanduo nudžius — ir vėl tu sveikas, bet tabakas turi nuodus. Jis silpnina smegenis ir visą kūną.

— Gerai, vaike. Jeigu tau nepatinka mano pypkė, aš galiu dumus leisti į kitą pusę. Tik pradėk aiškinti apie save.

— Tu atsimeni, tėve, kad porą metų aš gyvenau kitur, toli nuo tavęs. Visko per tą laiką patyriau. Kiekvieną atsitikimą ir daiktą stengiausi idėti į savo galvą teip, kad neužmirščiau. Ir drąsus po velnių buvau. Nors kiti liepė nesigilinti į Dievo galybę, bet aš neiskenčiau. Gilinausi kaip žuvis į vandenį. Visko aš klausinėčiau, apie viską teiravaus. Kur tik susitiksiu, budavo, su žmogumi, tuoj klausinėju: „kaip tu supranti apie tokius ir tokius dalykus?“ Net užpykindavau kitus.

— Tu ir mane užpykini. Kitą sykį, rodos, tik kirst pypkę per galvą į viskas.

— Tai nieko. Klausykis toliau.

— Kalbėk.

— Dirbau įvairius darbus, trankiausi po įvairius miestus. Kaip tik ateis, budavo, žiema, tuoj aš į vakarinę mokyklą. Prie mokslo buvau, kaip žvėris prie mėsos. Na o namie turėjau visokių knygų ir laikraščių. Skolinau, budavo, nuo kitų, kaip pats pinigų neįteiktu ant knygų pirkimo. Kaip paimsiu knygą į rankas, rodos, prarysiu ją.

— Ir tau leido jas skaityti?

— Draudė teip pat, kaip ir tu. Net pas kunigą norėjo nuvest, kad velnią iš manęs išvarytų. Žinai, aš žmogutis mažas, misliu sau: kur čia tas velnias įtilps. Skaitau toliau. Jau iš namų pradėjo „gaspadinės“ varyt. Nusipiaut, sakau. Pasisamdžiau sau vienas kambarį ir gyvenau, kaip grovas. Knygų prisikroviau pilnus kampus. Nakčia, budavo, nemiegu. Pasitaikydavo ir užmigti su knyga rankose.

— Pasiutęs tu vaikas, Maikė. Juk tos knygos tavo ir išvėdė iš kelio.

— Iš kokio kelio? Mano kelias gal da geresnis negu tavo.

— Nesiginčysiu ilgai, nes noriu žinoti, kaip tu be manęs gyvenai. Pasakok toliau.

— Visai į trumpą laiką aš jaučiausi šitą žinančiu. Jau nesarmata buvo su pamokytomis žmonėmis susitikti ir pasikalbėti. Nuo jų, beabejones, da daugiau išgirdau. Darsizinojau, kokias knygas tinkamiausiai skaityti. O čia da ant laimės vieši susirinkimai prasidėjo. Šio-tuo nuo kalbėtojų salę prisi klausiau. Knygų pas juos prisipirkau.

— O o! kokis tu ištvirkęs! Jau ir ant prakalbų lankiaisi tokis jaunas?

— Ir priries negalėjo sulaukti sociajistų kuopą

— O-o! Lig šiol aš nežinojau, kad tu teip jaunas ištvirkai. Bučiau pakoręs vėlyk, negu išleides į bedievių.

— Argi tu sovo pasielgimą vadini doru?

— Ką daugiau darysi su tokiu ištvirkėliu. Bet kad jau likai gyvas, nieko nepėsi. Sakyk, kaip toliau gyvenai.

— Išsiklausęs daug ko nuo žmonių, prisiskaitęs nemažai iš knygų ir laikraščių, o čia šitą turėdamas pakaušį iš mokyklos, pradėjau pats tyrinėti, savo žinėjimus prie gyvenimo lyginti. Mano žinėjimas prie daugelio daiktų lipte lipo, kaip popiera prie tauro. Pamačiau, kad mokslas prasiviečia žmogui akis. Išvydau pirma nematytus daiktus, pradėjau suprasti nesuprantamus pirma apsi-reikimus. Da drąsesnis likau. Jau neliko spėkos, kuri būtų galėjusi mane nugązdinti, sulaukyt nuo laisvos minties.

— Aš žinau, kad tu nieko nebijai. Net ir prieš mane šoki, kaip kokis gaidys. Nenoriu tik trenkt per pakaušį o tai ant vietos į žemę sulistum!

— Sukiš mudu į žemę ir nesitranksi. Tu ir vaikščioji susilenkęs, vis žemyn žiuri, tartum kapo sau įeškai.

— Nebaugink mane, vaikel. Vėlyk pasakok, kaip tu išsilavinai. Gal ir iš galėčiau.

— Kad tu vis pertrauki mano kalbą, — kaip aš tau galiu paskoti.

Tykus miestas.

Skausmo valandose, kada nuvargus ir nuilsus siela prašosi ramybės, aš myliu vaikščioti tarpe pavirtusių kryžių, tų nebylių liudytojų buvusio gyvenimo. Myliu skaityti laiko nudildintus parašus, klausyt tykia skambančio ramaus miesto gyventojų balso. Pavakariais, kada viskas apsiesta atsiveikinančiais saulės spinduliais, myliu stovėt pas bekryžius kapus, kur palaidoti vargšai darbo žmonės.

O kiek čia ju!

Pakaušiai vartosi, kaulai išmėtyti.

Keno jie — nesužinosi.

„Ei, duobkasi! Ar nematai pakaušius guli, kaulai išmėtyti. Kur žiuri?“

Jis tingiai mostelėjęs ranka, tarė:

„E, ar ne vistiek! Visiems mirti prisieis. Ar tamsiam karste gulėt, ar ant oro, — kaulams vistiek. Čia miestas tykiųjų gyventojų, — kalba negėdina žmonių lavonus!“

Šešėliai auga, tamsa dengia viską. Tyliai medžiai stovi. Gyvenimas apmirė, ilindo į šaltus, drėgnus kapus.

Gyventojai tykus miesto, prie ž misko gyvenimo nepriklauso! Aš pas juos atėjau su sergančių gyvenimu! Ken-tėjimus atnešiau ir širdį sužeistą gyvenimo sunkumu. Iš rusiško vertė J. Beirdis.

KARES YRA REIKALINGOS.

(Beljetonėlis.)

Kaip jūs sau norite kalbėti, o kareis yra reikalingos. Jei be jų galima apsieit Rusijoje, Vokietijoje ir kitur, kur į kariūmenę ima žmones per prievartą, tai jokių būdu negalima be jų gyventose šalyse, kur kariūmenė yra samdoma. Ypač amerikiečių užėmę blogi laikai ir išsiplėtotų ištvirkimas, jei neatsitiktų karių. Panašiai jau yra. Ir aš jokių būdu negaliu suprast, kaip teip vadinamieji progresistai, išsigirdę ruošimosi į karę, ke- lia protestus.

Jūs klausiate, ant ko pasi-

remdamas aš reikalauju karių. Žinoma, ne ant lentos, kur parašyta dešimts Dievo prisakymų. Vienok ir ja besiramstantieji teipgi laimina į kares. Sakysite, kad aš kokis kunigas arba popiežius. Meldžiu maneš nešmeižti, pravardžiuojant tokiais titula-lais, nes galite but patraukti į teisimą. Štai kodėl: Besiramstantieji ant prisakymų lentos net ir Ispanijoje reikalauja karių, ir mano vienvardį šventą Antaną kviečia į generolus, o aš sakau, kad šventas Antanas turi miegoti Padvos mieste, o Ispanai — krapštyti savo karalių nuo sosto.

— Ant ko-gi tu remiesi?!

— da sykį rėkiate į mane.

Meldžiamieji, nesikarščiuokite, kad neišgirštu Kuropat-kinas... Klausykites su šeimynišku atsildavimu: Ameri-koji perdaug idijotų privistų, jei karių nebūtų.

Matau, ir da nesupranta-te.

Amerikoj perdaug idijotų yra, kurie žmonijai teip blėdingi, kaip šeškai vištom. Didžioji jų dalis eina į kariūmenę. Nemanykit, kad kariūmenė vadinasi kokia nors sena kumelė. Darau tokią pasargą todėl, kad lietuviai kariūmenę tankiai vaiku vadi-na. Kariūmenė labai yra panaši į girtą beprotį, tik skiriasi tuomi, kad jis vienas, o ji susideda iš daugelio.

Paklauskite menkiausiojo sutvėrimo, kas eina Ameri-koj į kariūmenę. Jei jis ne-moka gerai ištarti žodžių, tai pradės pasakoti skiemėninius: „I, d... ištvirk... ting... pasileid...“ Sunku suprasti panašius žodžius, bet kada pasiklausysite, tai suprantote, kad dalykas eina apie do-rą. Na, jei ta dora teip biau-ri, manote, lai ją kiša į ar-motas.

Atleiskite skaitytojai, aš nukrypau nuo temos. Kaip atsimenate, man reikia kal-bėti apie karės reikalingumą.

Daleiskime, mūsų kariūmenė susideda iš idijotų, iš-tvirkėlių, tinginių pasileidė-lių. Nors visi tie elementai yra išėję iš darbininkų kle-sos, bet jie nesidrovi skerti darbininkus. Kariūmenė yra san-slavydas visų tokių ele-mentų. Tik rodos, praleidau žodį „Amerika“. Džiaugiasi darbininkai apsisavę nuo pur-vo, tik neatranda vietos, kur galima būtų ji išmesti. Aš žinau, kad vieta nepagelbės, nes vėjas visur išnešioja smarvę. Turiu naują, da ne-uzpatentotą išradimą, kurį paaukausi visuomenei do-vanai. Norite žinoti, kokis jis? Tai karės. Kaip tik vienos šalies valdžia pasamdo arba, aiškiau sakant, suren-ka į kariūmenę visus idijotus ir kitos šalies valdžia padaro teip-pat, — tad butinai rei-kainga yra užvesti tarp jų dviejų šalių karę. Ir reikia daryti, kad iš abiejų pusių kristų kuodaugiausiai arba visi.

Jei aš bučiau Amerikos ge-nerolas, tai kamanduočiau kol paskutinį kareivį pralai-mėčiau. Ir jausčiaus didelių patrijotų esąs, nes apvalyčiau šalį...

Kas netrokšta, kad Ameri-ka vestų karę, tas nevelina šaliai gerovės. Juk užgrieb-tume dar naujas vietas ir ne-viltų jų, kurie tik dangių ir pragare reikalingi, o ne ant žemės.

Aš nesuprantu, dėlko Ame-rikos diplomatai neužveda karės ir dėlko nekuri ir, tur but, visi progresistai priešin-gi karės. Nesuprantu ir to, ar turi tiesą beždionė (da-leiskime, iš gorilų veislės) pa-stot į kariūmenę. Kiti sako, buk jos tu činės daugiau-

smegenų, negu kariūmenę reikia.

Dievai žino, kaip čia yra, tik Amerikoj karė tai buti-nai yra reikalinga, nes idijo-tų priviso perdaug.

A. Antonov

Ona Baronaiciute

Kaip umai užėjusi audra išverčia sveikčiausius medžius, taip beširdis gyvenimas išro-tė iš mūsų tarpo vieną iš svei-čiausių ir darbščiausių drau-gių — Oną Baronaiciutę.

Ji tik-ką buvo tarp m...s, — tai ant scenos dirbo su mu-mis kaip aktorė, tai prie cho-ro kaip dainininkė ir jos žodžių atbalsis da skambėte skamba mūsų ausis, — o šiandien jos pelenus išnešiojo jau vėjas.

Gyvenimas jos buvo sun-kus; ji ilgai su juo kovojė, ilgai nešė jo sunkumą, bet čiaus pasibaigė kantrybė ir... ji mirė, mirė baisia mirčia.

Ji tankiai kalbėdavo:

„Kas man iš to gyvenimo? Apart vargo aš jame nieko da nemačiau ir nesitikiu iš-ne-čiaus pasibaigė kantrybė ir...“

Ir štai, 21 vasario ji nulė-mė negyvent...

Kada išlaužta jos duris, ji gulėjo apsvaigusi nuo gazo. Pasirėdžius buvo baltai, ant stalo buvo laiškas. Tuojau ją paimta į ligonbutį, kur, po didelių kančių, ant rytojaus 11 val. naktį persiskyrė su šia vargų pakalne.

Kadangi atsisveikindama su visais draugais laiške prašė, kad jos kūną sudeginti kre-matorijoje, tai 24 vasario, apie 50 draugų ir draugių nuva-žiavę į ligonbutį, sudėjo ant jos grabo didelius tris vani-kus su užrašais: „Nuo LSS. 60 kuopos Draugei Onai“.

„Nuo „Žaibo“ Onai“ ir „Nuo draugų ir draugių Onai“ ir, nuėmę paveikslus, nuvežė į krematoriją.

... Kada suužė liepsnos, visų veidus apdengė gilus nusiminimas ir tarpe draugų užviešpatavo grabinė tyla.

Kartas nuo karto girdėjosi sunkus atsidusėjimas.

S. Michelsonas ir F. J. Ba-gočius pasakė trumpas pra-kalbas. Draugai apsisverkė ir, palikę Oną amžinam atsilui, visi grįžo namo.

Nors čia susirinko pati in-teligitija, žmonės apsišvie-tę ir laisvą pažiūrą, kurie ge-rai žino, kas tai yra mirtis, vienok visų dvasia likosi pri-slėgta kokių tai sunkumu, tartum kas užvertė didelį ak-menį... Visi tylėjo.

S. Michelson.

Ne tą stygą už-gavo.

Kaip žinoma, pernai Suvie-nytų Valstijų valdžia turėjo krasos departamente 17 mi-lijonų dol. nedatekliaus arba, kitais žodžiais kalbant, 17 milijonų dolerių prie krasos turėjo pridėt. Todėl p. Taf-tas užmanė, kad pakelti mo-kestį ant laikraščių ir maga-zinų siuntinėjimo. Dabar už laikraščių pervežimą mokasi 1c. už svarą. Pagal Tafto nuomonės, tas ir padaro val-džiai tiek nuostolių.

Bet ne tą stygą nabagas užgavo, nes tuomi sukėlė prieš save visą laikraštyją ir dabar gauna tokio vėjo kad ir dr. Cook didesnio, turbut, nematė ant „šiaurinio žem-galio“.

Laikraščiai dabar tam „džetelmanui“ aiškina, kad tie nuostoliai pasidaro vien tik dėl apsilėidimo valdžios, o ne dėlko kito. Todėl kraš-ria geriau sutvarkyti prasa,

o tuomet netik nebus nuo-stolių, bet bus da ir pelnas.

Tikra priežastis to neda-tekliaus yra tame, kad val-džia neturi savo geležinkelio nę vagonų krasos perveži-mui. Viskas kompanijos ran-kose. O tos kompanijos plė-šia kiek joms patinka. Žo-džiu — valdžia yra geriausių geležinkelio kompanijų „ko-stumieriu“. Ji užmoka 5—6 kartus daugiau, negu priva-los užmokėti. Pereituose me-tuose už pervežimą krasos iš-mokėta 50 milijonų dolerių ir, apart to da, 5 milijonus už vagonus rendos. Niekas ant svieto rendos už vago-nus nemoka, jeigu apsimoka pervežimas, bet musų valdžia moka \$1,000 ant metų už kiekvieną vagoną.

Suvenytose Valstijose ta-vorą galima siųsti per krasą tik keturių svarų siuntinį. Svaras prekuiuoja 16c. Jeigu siuntinis sveria daugiau, kaip 4 svarai, krasa jau nepriima — reikia siųsti per expressą.

Anglijoj-gi, kur krasa veža siuntinius visokio sunkumo, už 25 centus galima siųsti 11 svarų, kuomet Amerikoj už 4 svarus reikia mokėti 64 c.

O jei Amerikonas siunčia 11 svarų siuntinį iš New Yorko į San Francisco, tai jis turi expressu užmokėti \$1.65. Ta prekę pakelta teip aukštai dėlto, kad žmogus kitaip ne-gali siųsti, kaip tik per ex-pressą. Anglijos-gi siuntinius Amerikos expressas veža 11 svarų už 25 centus, teip, kaip Anglijoj.

Amerikos expressas užtek-tinai da uždirba ir ant An-glijos siuntinių. Jeigu ex-pressas uždirba gaudamas 25 c. už 11 svarų, tai kaip tas gali but, kad valdžia negali už-dirbt imdama po 64 c. už 4 svarus?

Štai kodėl:

Nuo New Yorko iki Bu-ffalo geležinkelio yra 439 mylios. Kasdien tarp t dvie-jų miestų perveža 125 tonus (tonas 2,000 svarų) krasos; ant metų tas parvežimas val-džiai prekuiuoja \$1,447,840.

Ekspressas teipgi perveža 125 tonus kasdieną, bet jis moka geležinkelio kompanijai tik-tai \$436,250. Taigi valdžia užmoka \$1,011,590 brangiau.

Bėgyje 25 paskutinių me-tų geležinkelio kompanijos pervežimą tavorų papigino ant 30 ir iki 50 nuošimčių, bet valdžia gavo papiginimą tik ant 10 nuošimčių.

Krasa ima 1c. už svarą laikraščių, kas padaro jai per-metus \$63,000,000 nuostuo-lių, teip, kad tas prarija vi-šą pelną nuo lo laisčių ir da lie-ka keliolika milijonų neda-tekliaus. Bet Kanadoj krasa veža už 1c. 4 svarus laikraš-čių ir pereituo-e metuose pa-darė \$1,000,000 pelno.

Taigi bereikalo p. Tafto riapsunkint laikraščių siunti-nėjimą, nes tuomet turėtų su-stot nevienas darbininkų laik-raštis. Tegul jis vėlyk pažiū-ri, kad geležinkelio kompani-joms pinigai nebūtų bereika-lo metomi. Laikraščius skai-to daugiausiai darbininkai, taigi ant jų sprando nupul-tų ir apsunčinimas tų laik-raščių.

Ikas.

Tas pats ir su vyru: kad ir už 10 metų jis apsišvie, ir kitų 10 apsišvedęs pragyvens, jis visuomet svajos apie praeitį, nes ta pirmutinė meilė, pir-mutiniai išpužiai suaugo su jo siela. Jis, lygiai kaip ir ji, nekuomet ir niekam apie tai nesakys ir apie tą dvasišką jo kankinimosi niekas apart jo nežinos. Apie jos kentėj-i-

yra žmogaus ypatybė, ne-girigimtu jo instinktu, bet tiesiog yra tai dieviskumas, yra vienas iš septynių šven-čiausių sakramento, kuri žmogui gali suteikti tik tam tikras Dievo pateptinis baž-nyčioj šventoj, prie Dievo stalo. Gyventi meilėje be to pateptinio leidimo ir palaimi-nimo yra šventvagystė ir iš-tvirkimas. Tokiu būdu tas sakramentas, kuris aprubrė-žiavo meilės laisvę, pasidarė pamatu paleistuvystės namų, kuriuose tapo sutepta meilė.

Iš tos priežasties pas žmonės išsidirbo nuomonė, kad gim-dytoja viso blogo ir nemora-liškumo yra pati meilė.

Istikrųjų gi, ant žemės nie-ko nėra teip aukšto, kaip meilė. Tai yra ypatybė, kuri pririša žmogų prie gyvenimo ir smagina jam buvį. Mės ateinam ant šio pasaulio ir su kiekviena diena augimo, mu-mise auga koks tai nesupran-tamas patraukimas prie kitos lyties. Niekas mums apie tai nepasakoja, niekas nemoki-na, bet prigimtas instinktas povaliai pririša vyrą prie mo-teriskės, o moteriškę prie vy-ro. O kada žmogus jau ismy-ni-lėjęs, tuomet didesnės laimės ant žemės jam jau nereikia.

Tuomet net ir budas jo per-sikeičia: jis palieka ramus, švelnus, visiems prielankus ir malonus; jis visai pasidaro nekaltu ir visi tuomet jį dau-giau guodoja. Kada jį apima meilės ekstaza, nublanksta jo visos negeros pusės: jeigu jis buvo piktas, žiaurus, pas jį išnyksta aštrumas, o gema-ploni ir mandagūs jausmai.

Ypatingai svarbi yra pir-mutinė meilė. Laimingiausi žmonės yra tie, kurie pirmu-ninę meilę apsidėvė. Bet tankiai ekonomiškos sąlygos prie tos laimės nedaleidžia ir prisieina persiskirti. Jeigu tokiame atsitikime meilė ga-lėtų tuoj su persiskyrimu nu-mirt, pasaulis būtų daug lai-mingesnis, negu kaip kad šiandien jis yra. Vyras pa-prastai yra tvirtesnės valios ir greičiau gali nusiraminti, tečiau ir jis nekuomet jau negalės teip karštai numylėti kitos, nes pirmutinė teip gi-ali įsibriebžė jo omenin, kad kol jis gyvas bus, ji vis gy-vens jo atmintį. Kas link merginos, kaip silpnesnės valios, ji kankinsis per kelis mėnesius ir ant galo visas jos gyvenimas pasilieka nus-riakautas. Nors ji ištėkės už kito, bus mylima ir glamonė-jama, kaip tik vyras moteriš-kę mylėti ir glamonėti gali, nors jis visa siela ir širdimi bus prisirišęs prie jos. bet jos vaidentuvė amžinai stovės pirmutinis ir jos dvasia vi-suomet grįž į praeitį — tai ant kranto sidabrinio upelio, kur prie žavėjančios mėnulio šviesos sparnuota meilės dė-vaitė sujungė savo sparnais jų sielas; tai ant to kalnelio, kur vieną vakarą anas teip karštai prispaudė ją prie sa-vo krutinės ir ji jautėsi lai-mingiausia iš visų žmonių; tai vėl tenai prie durių, kur anas ją sykį palydėjęs teip saldžiai pabučiavo; tai į so-dą, kur vieną gražią naktį jiedu po šakota liepa teip daug tylėdami kalbėjo — žo-džiu, visi tie išpužiai — įsu-pudžiai pirmutiniai — įaugo jos vaidentuvėn ir niekuom-č neišdils.

Tas pats ir su vyru: kad ir už 10 metų jis apsišvie, ir kitų 10 apsišvedęs pragyvens, jis visuomet svajos apie praeitį, nes ta pirmutinė meilė, pir-mutiniai išpužiai suaugo su jo siela. Jis, lygiai kaip ir ji, nekuomet ir niekam apie tai nesakys ir apie tą dvasišką jo kankinimosi niekas apart jo nežinos. Apie jos kentėj-i-

visais, kurių tik pirmutinė meilė tapo suardyta. Ir tuo-mi tas yra idomiau, kad iš-pradžios tokiam atsitikime tankiai užmiršta ir vaikas merginą ir mergina vaikina, bet už dviejų, trijų metų pradeda gimti atsiminimai ir prasideda ilgėjimas. Supran-tama, vieni tai atjaučia dau-giau, kiti mažiau, bet atjau-čia visi.

Kaip jau minėjau, žmonės paprastai į meilę žiuri labai keistai ir daugelis sarmaty-jasi net kalbėti apie ją. Toki atsinešimą į tą dalyką kiteip negalima pavadinti, kaip tik tamsumu ir nepažinimu nę sociologijos, nę žmonių psi-chologijos.

Viskas, ką dabar apie mei-lę pasakiau, tai buvo psicho-logiškioji meilės pusė. Galit tai pavadinti privatišku žmo-gaus dalyku, arba kaip tik jums patinka, bet jeigu ne-primisite to už vieną iš pama-tinių draugijos akmenų — vi-suomet klysite. — Meilė yra tvirtai surišta su draugijos dora ir kultūra. Ji yra viena-tiniu šeimynos ryšiu. Kas to-gali nepripažinti, kad nuo meilės priklauso šeimynos žy-dėjimas ir laimė? O iš šeimynų susideda draugija. Taigi visiems aiškus faktas, kad negali but sveika draugija, jeigu ji susidės iš sergančių šeimynų.

Štai mes jau ir priversti eiti prie sociologijos. Jeigu pradėsim tyrinėti priežastį, kodėl daugelis negali apsi-vesti ir pirmutinės meilės ry-šiai tankiai esti sutrukyti, tai pasirodys, kad daugiausiai tame kaltas ekonomiškas padėjimas. Iš tos pat priežas-ties išauga da kitos klytys, apsunkinančios apsidėvimą. Duokim sau, vyrui patiko viena mokyta mergina. Ji yra beturė ir jis beturtis, ir iš to atžvilgio jie abudu ly-gūs, bet jos tėvas buvo tur-tingesnis, išleido ją mokslan, o jis nemokytas ir tas jau pa-daro tarp jų didelį skirtumą. Mokyta mergina už nemoky-to vyro neina. Jis gali apsi-vesti tik su tokia, koks jis pats yra. Ir štai susitveria nauja šeimyna, šeimyna be mokslo ir turto. Ir ji, pildy-dama gamtos uždėtą ant jos priedermę, auklėja draugijai naujus narius. Ar iš tokių na-rių draugija gali tikėtis daug-gero? — Vargiai.

S. M.

„Keleivio“ No. 5 apgar-sinta, jog atsiuvo prakalbos 16 d. sausio mėnesį j. m. ir buvo inėsimas rinkti aukas streikuojantiems Švedijos darbininkams. Teip, tas bu-vo ir buvo paaiškinta per pirmsėdį, poną S. Polo, jog aukaujančių, nemažiau kaip 25c., bus pagarsinti vardai per laikraštį. Dabar labai geistina būtų žinoti, kas pa-silaikė musų paaukautus pi-nigus, kad vardu laikraštyje nebuvo paminėta? Mes esa-me aukavę: V. Damaševičia 50c., L. Burnis 50c. ir A. Pu-tinas 30c., o vardu visai laikraštyje nebuvo paminėta, nors kolektorius rinkdamas pi-nigus ir musų vardus užrašė. Dabar veržiasi klausimas, kur dingio \$1.30?

V. Damaševičia,

L. Burnis,

A. Putinas.

Mes netikim, kad tai būtų padaryta tyčia. Aukavusių vardai galėjo netilpti per klaidą. Tas pasitaiko labai tankiai. Red.

KORESPONDENCIJOS

St. Louis, Mo.

„Keleivio“ No. 5 apgar-sinta, jog atsiuvo prakalbos 16 d. sausio mėnesį j. m. ir buvo inėsimas rinkti aukas streikuojantiems Švedijos darbininkams. Teip, tas bu-vo ir buvo paaiškinta per pirmsėdį, poną S. Polo, jog aukaujančių, nemažiau kaip 25c., bus pagarsinti vardai per laikraštį. Dabar labai geistina būtų žinoti, kas pa-silaikė musų paaukautus pi-nigus, kad vardu laikraštyje nebuvo paminėta? Mes esa-me aukavę: V. Damaševičia 50c., L. Burnis 50c. ir A. Pu-tinas 30c., o vardu visai laikraštyje nebuvo paminėta, nors kolektorius rinkdamas pi-nigus ir musų vardus užrašė. Dabar veržiasi klausimas, kur dingio \$1.30?

V. Damaševičia,

L. Burnis,

A. Putinas.

Mes netikim, kad tai būtų padaryta tyčia. Aukavusių vardai galėjo netilpti per klaidą. Tas pasitaiko labai tankiai. Red.

Pavejuotas teisingumas.

L. Tolstoj.
Pabaiga.

o

Ant rytojaus, kada katorginis vedė prie darbo, kareiviai patėmyjo, kad Makarij išpila žemes. Pradėjo jėskot ir atrado urvą. Atvažiavo viršininkas ir visų klausinėjo, kas tą urvą iškasė?

Visi gynėsi. O jei kas ir žinojo, nenorėjo išduoti Makarijo, nes visiems buvo žinoma, kad už tokį darbą jį baisyai rykštėmis kapotų.

Tuomet viršininkas kreipėsi į Aksenovą. Žinojo, kad žmogus teisingas ir palausė:

— Pasakyk man, kaip prieš Dievą, kas tai padarė?

Makarij stovėjo sau ramiai, nė nekrustelėjo. Rankos Aksenovui sudrebėjo, sudrebėjo ir lupos. Misljo: „Kam jį slėpti, juk jis mane pradžė! Tugul gaus už mang kančias. Pasakysiu — lig mirties užkapos. Bet jeigu neteisingai ant jo spėju... Ar lengviau man bus, kaip aš jį išduosiu?“

Viršininkas da sykį jo užklausė:

— Na, seni, pasakyk kas iškasė.

Aksenov dirstelėjo ant Makarijo ir tarė:

— Negaliu pasakyti, vašeblogorodije. Dievas man neleidžia. Darykit su manim ką norit, nepasakysiu.

Nieko negelbėjo klausinėjimais ir grasinimais. Aksenov jau nieko daugiau nesaikė. Ir nedasižinojo, kas iškasė urvą.

Ant rytojaus, kada Aksenov atsigulė ir pradėjo jau snauti, pajuto, kad kas tai artinasi ir sėda gale jo kojų. Paziūrėjo ir pažino Makariją.

— Ko nori nuo manęs? — užklausė.

Makarij tylėjo.

— Šalin iš čia, nes pašauksiu kareivį. Makarij pasilenkė ant jo ir pusbalsiai kalbėjo:

— Ivan Dimitrovič, atleisk man!

— Ką tau turiu atleisti?

— Tai aš papioviau tą pirklį, aš idėjau tau peilį. Norėjau ir tave nužudyti, bet nepasėjau — turėjau bėgti.

Aksenov tylėjo. Nežinojo, ką sakyti. Makarij pasilenkė jam prie kojų.

— Atleisk, Ivan Dimitrovič. Aš prisipažinsiu, kad papioviau pirklį. Tave paleis. Sugrįši namo.

— Bepiga tau pasakyt. Kur aš dabar eisiu? Pati jau mirė, vaikai apie mane užmiršo.

Makarij mušė galvą į sieną ir kalbėjo:

— Ivan Dimitrovič! dovanok. Kada kapojo mane rykštėmis, man daug lengviau buvo, negu dabar. O tu da pasigailėjai manęs — neišdavė. Dovanok, dovanok niekšui.

Ir jis verkė.

Aksenov teipgi pradėjo verkti.

— Dievas tau atleis. Kas gi žino? Aš gal šimtą sykų už tave blogesnis.

Nuo to laiko jis perstojo ilgėtis namų, misljo tik apie mirtį.

Makarij prisipažino vyriausybei prie savo kaltės. Kada išleido pavelyjimą, kad Aksenovą galima paleisti, — Aksenov jau negyveno.

ERELE

Buvo tai iš ryto. Saulė jau apipylė gamtą savo spinduliais, kuriuose maudėsi ir žmonės ir medžiai, ir pievos, ir akmenys. Ant uolos viršūnės, prie lizdo tupėjo jaunutė erelė ir su ilgėjimu žiūrėjo į užlietą spinduliais toli. Jai rūpėjo tas skaisčiai šviečiantis taškas, nuo kurioėjo ir šviesa ir šiluma. Ji išskėtė savo neisbandytus sparnus ir pakėlė juos aukštyn. Jai kas tai šnabždėjo: „Kodėl nepažiūrėt iš arti, kas ten tokio yra? Kodėl neišsimaudyt toj šviesoj ten pat, iš kur ji paeina? Argi erelės sparnai būtų silpnėsi, kaip sparnai erelio? Akys mano geros, sparnai stiprūs ir jauni! ... Aukštyn! aukštyn, prie saulės!“

Rytas buvo puikus. Ji jautė, kad spėkų bus užtektinai pasiekti savo tikslą, o tas pripildė jos krutinę džiaugsmu. Ir ji skrido gėrėdamosi gamtos grožybėmis. Pavargus nutupė ant viršūnės šimtamčio aržuolo.

Apacioj susirinko įvairių — įvairiausių paukščių. Jie pranašavo erelai visokią likimą.

— Ti-li-li gerai — giedojo vyčiai — Aukštyn, erelė, aukštyn, busi garbe visai erelių veislei.

— Buk drąsi! — rėkė garnys — buk drąsi, mano drauge!

— Sveikinam tave, jauna sesute! — giedojo gubės, plaukiojančios tarpe žalių salelių.

— Krau, krau, — prabilo juodvarnis, — tavo kelionė pavojinga. Atsiminsi.

— Kur, kur, kur, — burkavo baltadis, — kodėl laimės jėskai teip aukštai? Pasilik prie mus, lizde bus daug smagiau; auklėk vaikus, o gyvensi ilgus metus. Kur-kur!

— Pasilik, pasilik! — rėkė pelėda. — Savųjų neišsivadė; vargas tau bus!

— Iš to bus nelaimė — pridėjo varnas ir apuokai.

— Bus gerai, bus gerai — rėkė žasų pulkas, — tik austyn, aukštyn!

— Kil, kil, kuo aukščiau! — čiuilbėjo lakštingalas.

O šalia erelės nutupė jaunas erelis ir maloniai kalbėjo:

— Tavo tikslas yra gražus, bet kelionė pertolima, tavo spēkos persilpnos, pavyk man patarnauti tau. Kuomet sparnai tavo pavargę, manieji tave palaišys; jeigu perdaug žibės saulė, aš pridengsiu tau akis, o jei grės tau kokis pavojus, aš nuvesiu tave į savo lizdą, ant aukštos uolos, ir busiu prie tavęs...

Dėkingai linktelėjus ant tų žodžių galva, erelė tarė:

— Noriu but viena pati — pati noriu sau buvį prirengti.

Pelėdų ir varnų šauksmo ji visai negirdėjo.

Jai vis kas tai kukždėjo: „Aukštyn, prie saulės, aukštyn!“ Išskleidė sparnus ir pradėjo kilti.

Jaunas erelis nuliudo, papurtino sparnus ir išrinko sau kitą draugę, kurią nusivedė į savo lizdą, ten, ant aukštos uolos ir ant visados tenai apsigyveno.

Erelė įrėsi per debesis viena, matė saulę vis arčiau, arčiau... Staiga akys jai užtemo, sparnai atsisakė tarnauti ir ji pradėjo leistis žemyn...

Po ja buvo giria.

Pamatęs ją medžiotojas, ištisė šautuvą ir taikė.

Erelė leidosi vis žemyn; ji išsirinko sau medį pasislėpti ir vėl ištisė prie tikslo. Tuo tarpu puolė šuvis.

Erelė daugiau jau nepakilo.

Miškas buvo tankus ir ji nupuolė tarp medžių. Ji jautė, kad galas jau artinasi. Tankumynas uždengė prieš jos akis saulę ir pasidarė tamsu.

Ant pušies šakos ji pasikabino su krūvina krutine, o iš gestančių akių ištriško asaros.

Išgirdo tai baltadis ir pasakoją savo vaikams:

— Mano vaikučiai, neimkit nuo erelės pavyzdžio. Puikybė visuomet esti nubausta. Dabokit savo lizdus prigimtoji baloj, o gyvensit nesuskaitomus metus.

— Apsirikau — atsiliepė erelė. — Puikybė užvaldė mano širdį... Apsirikau, kad pasididžiavau ir teisingai likau nubausta... Vienok ramiai panešiu savo likimą... Tegul kitos bus laimingesnės... Aš nesiskundžiu, nes iš arti mačiau saulę...

— Sudiev, sudiev, — liudnai atsiliepė pelėdos.

Sudiev, — atkartoję varnos ir apuokai.

— Gerai, gerai, — rėkė skriedamos per mišką pulkas laukinių žasų, — viskas gerai bus.

— Jau mirštu, — šnabždėjo erelė. — Mirštu, bet iš arti mačiau saulę... Aš ir tuomi užganėdinta.

Ji nupuolė nuo šakos ir daugiau nė nekrustelėjo.

Nuo to laiko pelėdos ir apuokai pradė bijoti saulės, o varnos ir baltadizai bijojo aukščiau savo lizdų pakilti.

(Iš lenkiško.)

Kaip mergina myli?

Sėsk ir tēmyk: jei kalboje Merga žodžių daug vartoja, Tau kalbėt visai neleidžia, Bile kuomi išsiedžia, Tankiai šypso, bailiai žiuri — Tai piktuomai jį neturi.

Jeigu kartais pasitaiko, Tave kitos kur prilaukia, O ji blaškosi ir trankos, Nuo piktuomo dreba rankos, Užsiuristina ir tyli — Tai tikrai ji tave myli.

Bet sarmatos jei neturi, Jei an' tavęs drąsiai žiuri, Jeigu išvaizdą tur' saldžią, Jei akimis nuolat žaidžia, O prie to da turi, — dalį — Tai mylėt jau ji negali.

S. Michelson.

IŠ LIETUVOS

Naumiestis (Suvalkų gub.)

Atvežė kalėjiman Liepalot. Stiklių su daktere Ona. Per kratą rasta paširėje draudžiamų spaudinių pūdelis, kaip spėja, kokio provokatoriaus pakištas. — Visi dabar esame šnipų - provokatorių rankose. Pakišką, danės, kur nereik, ir tupėk kalėjime, nors ir nekalčiaus butum.

Krosna (Suv. gubernijos.)

Čia labai išsiplatinę vaikų ligos — tymai, skarlatina, rauplės ir kt. Serga ir miršta ne tik vaikai bet ir suaugę žmonės. Ligos platinas daugiausia per neatsargumą: motinos, eidamos į šermenis ar ligonio atlankyti, vedasi su savim ir vaikus, ten landžioja prie ligonio ir tt. Dar labiau serga šitomis ligomis Rudaminos parapijoj: ten kasdien laidoja po 3—7 numirėlius.

Vilkaviškis (Suvalkų gub.)

Vilkaviškio apeliokėje kas mėts parduoda iš licitacijos 48 margai teip vadinamos „Vilkaviškio majorato gitorios“. Tie 48 margai kertami į keturius skyrius ir buna išdalyta į 109 dalenkas. Bet nors buvo jau tris licitacijos ir per trečiąją 20 nuosimčių buvo nuleista, bet visgi dar daug dalenkų neišparduota. Kitais-gi metais žmonės su žydais besivaržydami dvigubai taksas užmokėdavo. Priėžastis atpigimo ta: giria bloga, o antra — netoli vyriausybės girios, kur, iš priėžasties vabalų užpuolimo, daug ir pigiai girios parduodama. Žydai-gi šmet pas mus visai nepirko girių.

J. Bendoraitis.

Mariampolis (Suvalkų gub.)

Sausio 3 d. miesto salėj buvo darbininkų vakaras. Lošė „Pirmasis Degtindaris“, buvo deklamacijos ir dainos. Žmonių buvo daug, tik tvarkos nebuvo.

Prancakabudis (Naumiesčio par., Suv. gub.)

Čia pradėta rupintis apie užvedimą dviejų naujų įstaigų. Būrelis katalikų, o iš dalies ir apsauktų bedievių, sušuko steigti Prancakabudyje parapiją ir budavoti bažnyčia. Tam tiksli vienas ukininkas aukuojaš šešiis margus žemės ir žadąs prie budavojimo bažnyčios prisidėti pinigais draug su visais — kiek išpuls. Vokiečiai-gi darbuojasi įsteigti smuklę. Kurie katruos pralenks, pažiūrėsime.

Pušinskas.

Kauno kalėjiman sausio 19 d. pasodinta buvusieji 2-sios Dumos atstovai — Gudavičius ir Stašinskis. Kupstas gi jau sėdi Panevėžio kalėjime nuo sausio 14 d.

Zagare (Šiaulių pavieto).

Prekybos mokykloje, nors buvo garsinta laikraščiuose, kad bus išguldoma lietuvių kalba, bet iki šiolei mokyklos savininkas Belia apie tai ir nemano. Lietuvių esą kelios dešimtys. Tėvai turėtų pareikalauti, kad Belia pildytų, ką buvo žadėjęs. Jei ir su kitais dalykais teip daro, kaip su lietuvių kalba, tai yra prižadėta mokyti, o nemoko, tai turbūt tokia ir mokykla.

Lietuvius.

Kupiškis (Ukmerg. pav.)

Sausio 12 d. tapo suimtas Kuosėnų sodžiaus Juozapas Medeikis. Jis „laisvės metais“ buvo ištrėmtas į šiaurę 3 metams, bet kuomet kulemoji mašina sužeidė seserį, tai buvo pagrįstas. Kiek mano (reikia buti ištrėmimo dar beveik metai) spėjama, kad tai išdaviko dar-

bai, nes nei į namus nevažiavo, o tiesiog ten, kur J. M. dirbo.

Ar ne tas.

Girdžiai (Kal. apsk.) Musų apygardoj pasirodė keletas plėšikų užmušėjų. Pora mėnesių atgal tapo sužeistas ukininkas Jackys ir užmušta jo pati. Kalėdų gi antrą dieną du žmogžudžiai, įėję pas Butrimų kaimo ukininką Bylą, kaip keleiviai, norintieji permakvoti, drūčiai sužeidė jį patį, jo seną motiną ir du mažus kūdikius. Pas kitus ukininkus buvo bandyta vogti arkliai ar ką kitą. Apilkiniai gyventojai labai įbauginti. Bijo plėšikų, neturėdami kuom gintis, vyriausybės draudžiamai, nes negali laikyti nei šautuvų, nei revolverių. — Ginkis, jei nori, plika kumščia, Z. T.

Južintai (Ežerėnų pav.)

Sausio 8 d. rinkikų sveiga nutarė, kad visokie nutarimai, teipogi ir „paveskos“ butų rašoma lietuvių kalba (tai jau ir pernai buvo nutarta). Ir už įrašymą lietuvių kalba nutarimų, teipogi už parashymą lietuviškai paveskų sveiga paskyrė raštininkui 75 rublius, su sąlyga: jeigu raštininkas neispildytų to nutarimo, tai 75 rublių negaus. Šiam nutarimui kai-kurie rinkikai priešinosi, o 5 net išbėgo iš raštinės. Už tat kitį jiems pataria pereiti į kitą „viera“, jei ne myli savo kalbos.

Per tą patį sveigą uždėjo ir mokytojui algos 50 rub. dėlto, kad mokyty vaikus lietuviškai katekizmo.

Sodietis.

Aleksandravėlė (Zarasų pavieto).

Šunkas pas mus gyvenimas, žmonės tamsūs, tik į vieną sodžių pareina „Liet. Ukininkas“ ir „L. Žinios“. Beto, nors ir gautų žmogus kur kokią knygą paskaityti, bet bijo, nes kunigai tokius labai išgarbina.

A. Zuvaits.

Videniškių (Vilniaus pav.)

bažnyčioje sausio 16 d. kada kun. Valušis užgiedojo „Aniolas Dievo“ lietuviškai, tai senyvas valstietis Rudzinskis nors ir draudžiamas kunigo varė sau toliau lenkiškai, nes kitaip girdi nemoka. Tada kunigas pagriebė jį už krūtų išmetė iš bažnyčios.

Nedailu jei bažnyčioj, ypač dar kunigas su žmonėmis stumdosi, bet negerai, jei ir parapijonis neklauso bažnyčioje per pamaldas kunigo. Kas-gi nedavė Rudzinskiui, kaip kunigas paliepė, nutilti giedojus. Jei kunigas neteisingai elgėsi, galėjo Rudzinskis paskui kam reikia pasiskusti.

Dusetai (Zarasų pavieto).

Sausio 2 d. dviklėsėje mokykloje buvo įtaisyta vaikams eglė. Patįs vaikai puikiai dainavo ir deklamavo rusiškai ir lietuviškai. Žmonių prisirinko labai daug, ir visi labai dekaivojo mokytojui, kad jis teip puikiai išmokino lietuviškai dainuoti ir deklamuoti. Antrasis mokytojas nors lietuvis, bet ligi šiol dar nemokino vaikų lietuviškai rašyti, ale antrosios klesos mokiniams pareikalavus — dabar prižadėjo. Pažiūrėsime ar išpildys.

Matantis

Renava (Telsių pavieto).

Naujų metų naktį du jauni vaikinai važiavo keliu stipriai ištraukę degtinės ir abu atrasta negyvu įkritusiu į ravą. Vis per degtinę.

Davatų neapylkanta.

Jonisk's (Šiaulių pavieto).

„Blaiybės“ draugija įtaisė arbatnamį. Dabar jau žmonės turės kur sušilti ir be traktieriaus.

Vėjo brolis.

(Iš „Liet. Ukn.“

KORESPONDENCIJOS.

Worcester, Mass.

Cia jau nusihodo avelėms kentėti, kaip jį dvasiški pie-menėliai kerpa vilneles. Pastaruoju laiku pradėda jau krutėti. Jau 14 metų kaip čia pradėta bažnyčia statyti, o vos tik sklepelis išmurytas. Buves kun. Jakštis nežinia kur prapuolė, palikdamas \$50,000 (? Red.) skolos, ir ką žmonės buvo sudėję ant bažnyčios, ir tas dingio. Dabar čia yra kun. Bukaveckas. Tas irgi darbuojasi neblogiausiais; prikalbinėja, kad kiekvienas turėtų parapijos knygetes ir mokėtų mėnesines, nes tokių mažai dabar yra, o katrie prie parapijos nepriklauso, tai mūs kunigėlis kaip nusitveria tokius su vestuvėms arba su krikštu, tai atsiima už viską, o jeigu kartais nieko negauna, tai nors ubagais išvadina. Turiu da priminti, kad 6 vasario atsiuvo pas F. K—čius krikštynos. Kumai buvo laisvi žmonės, o mūs kunigėlis tuojau paklausė, ar turi parapijos knygetes. Atsakė, kad neturi. Tuomet kun. pradėjo sakyti, kad nuo kumystės atsisakytų, jeigu neužsimokės. Bet matydamas, kad jo niekas nenusigąsta, tai nors už krikštą liepė užmokėti. „O kiek prabašėiui reikės?“ paklausė kumas. „5 dolerius!“ Vaikinas nenorėdamas ilgai derėtis, padėjo ant stalo \$3 ir paklausė, ar bus gana? „Da kudioio tėvas turi pridėti nors \$1“ atsakė kunigėlis. „Kad seneniai iš Lietuvos ir vos tik pragyvenimui uždirba“, paaikšino kumas. „Tik nemeluok!“ pastebėjo kunigas.

Ten Buves.

Peabody, Mass.

Peabody lietuviai 30 sausio aukavo Lowell, Mass lietuvių bažnyčiai ir čia paduodu aukavusiųjų vardus.

A. Malinauskas \$2, J. Kačkauskas, W. Ališauskas, W. Ambraziavičia po \$1; M. Neverbickas, J. Ziliskis, M. Petkevičia, F. Szalkunov, S. Bulonka, F. Baragsza, K. Petkevičia. B. Pilipavičia, K. Adomavičia, S. Jalinskis, F. Razonauskas, J. Marczulaitis, W. Dzingeliauckas ir M. Mateczunas po 50c.; K. Balczunas 35c.; M. Adomavičia J. Karuža, W. Lebednikas, J. Sadiškis, B. Kazakevičia, J. Kanevičia, W. Kanevičia, M. Petkevičia, A. Kulesza, G. Zidovics, A. Kmita, J. Strubalis, M. Valulis ir J. Arenta po 25c.; A. Lakesztutis 15c. Viso \$16.00. Išreikšdami nuosirdų dėkingumą, su pagarpa šv. Juozapo parapija, Lowell, Mass.

Pajieškojimai

Pajie kal brolio Viktoro Seepavii aus Kauno gub. Raseinų pav., Kaimiųjų sod. 2 metai Amerikoj. Pirmiau gyveno apie New York. Jis pats, ar kas apie jį žino, malones pranešti ant šio adreso: Teodoras Seepavičia 01 89 Parde st. New Haven Conn.

Pajieškau pusbrolio Antano Pavidžio Kauno gub. Vilkmergės pav. Pabaisko parapijos, Alionių kaimo. Girdėjau gyve na Conn valstioj. Jis pats, ar kas apie jį žino, malones pranešti ant šio adreso: Stanislovas Pavidis 01 512 So Centre st Beaverdam, Wis

Pajieškau tėvo Venco Kalakaucko, Suvalkų gub. Mariampolės pavieto. Jis pats ar kas apie jį žino, teiks pranešti ant šio adreso.

J. Kalakauck 304 Duprenc st., Montreal Canada.

Pajieškau švogerio Juozapo Kazlauskio, Vilniaus gub. Trakų pav. Jis pats, ar kas apie jį žino, teiks pranešti ant šio adreso.

J. Stelmokas 36 Athens st., So. Boston, Mass.

Pajieškau draugės Skolės Valeikaicius, Kauno gub., Panevėžio pav. Pirmiau gyveno Worcester, Mass. Ji pati, ar kas apie jį žino, teiks pranešti ant šio adreso.

P. Baronas Box 1602 22 nd st., Fitchburg, Mass.

Pajieškau Justino Šlemekos, Pirmiau gyveno Brooklyn, N. Y. Turiu svarbų

reikalą. Jis pats, ar kas apie jį žino, teiks pranešti ant šio adreso.

C. Medelko 702 Clay ave. Jeannette, Pa.

Eudamas muzikantu, pajieškau sau vietas, kur galečiau apsisot. Esi grajings Rusioj 4 metus. Grajinu ant baso. Reikalaujantieji malonės atsišaukti ant šio adreso.

F. Apšiego, Lewiston, Me. Box 24.

Pajieškau švogerio Juozapo Gabale, Kauno gubern. Telsių pav. Jis pats ar kas apie jį žino, teiks pranešti ant šio adreso.

T. Gedutis P. O. Box 25 Montello, Mass.

Pajieškau pusbrolio Antano Varno, Kauno gub. Panevėžio pav. 5 metai kaip Amerikoj. Jis pats, ar kas apie jį žino, teiks pranešti ant šio adreso.

S. Seniskevičia 54 Hudson ave., Brooklyn, N. Y.

Pajieškau pusbrolių Motejo, Jono ir Kazio Biting, Suvalkų gub. Mariampolės pav. Pirmiau gyveno Baltimore, Md. ir draugų: Piušo, Stasio ir Antano Filineku, Suvalkų gub., Mariampolės pav. Jie pats, ar kas apie juos žino, teiks pranešti ant šio adreso.

K. Vaitkevičius Linfield, Pa. Box 37.

Pajieškau draugo Juozapo Marijonaičio, Kauno gub. Raseinų pav. Pirmiau gyveno Cherry, Ill. Jis pats, ar kas apie jį žino, teiks pranešti ant šio adreso.

A. Kuizin 2815 Colorado ave. Chicago Ill.

47 50 Szifkortes

ka:troja nuo Liepojaus arba Eydkunų i Bostoną.

Kam mokėt brangiau, kad galima gaut pigiau 'Keleivio' išleistuvej.

\$28.00 nuo New York iki Roterdamo.

Ant pardavimo.

Grosorne ir drapanų krautuve. Vieta apgyventa lietuvių ir lenkų, gėra pramonė, turi išvažiut į kraį delto noriu parduot. Atsišaukti kas norit pirkti.

MAX YOFFE 53 Lafayette st., Worcester, Mass.

Temykite! Temykite!

Didelė krautuve visokių lietuviškų knygų, škaplerių, ražančių, aborazių, atidaromų alatorėlių ir geriausių „Palangos trajanko“. Gromatomos popierios 38 grutuku 10 tuozin tik \$1.00 su konvertais. Prisintusiam extra 30c. Express, o jeigu pačiu tai 45c. Katalogus nuo knygy ir popierių siunčiame už 4c.

M. ZUKAITIS, 227 E. Main st., New Britain, Conn.

Atsišaukit.

Paveikslas juokingai perstatantis Rosijos carą kiauiliu tvarte. Tuzinas gražiausių popierių tarmui gromatų, valdovėlis angliškios kalbos, knygele caro naujos ir kas tai yra darbininkas. Prišiusk 2 sidabriniai dešimtukai ir už 5 c. markia apdailius visus daiktus.

FRANK J. DAVIS, Dalton, N. Y.

P. J. Kaunietis.

Naujausių madų rubsiuvs. Siuvam visokias moterų ir vyrų drapaus. Išva lome, išplaujam pletmas ir išprosiname. Darbą atliekame visados ant pažadėto laiko kuopu